

HV/NOON, WILK

Podróżujemy stadnie po zakrętach tego życia
Świat zna nas dokładnie
Nie mamy nic do ukrycia
Przezywamy indywidualnie
I czasem mamy tak ze chcielibyśmy umieć znikać
Lub żyć normalnie
Zdejmować kostium superbohatera
I nie znać życia w którym ktoś za nas wybiera
Mieliśmy alternatywę
Ale zwyczajność jest nudna
Wolimy znać świat z za kurtyny, czerwona pigułka

W wilczej skórze kroki przez bezsenność
Zakochani w naturze przynosi słodki sen nerwom
Muzyka miasta układa pijane ballady
Poza systemem wymyśliśmy swoje zasady
Feniks nie umiera, koty żyją razy 9
Słowo nigdy się nie ściera zapisane na papierze
Patrzę w niebo, księżyc zaprasza do tańca z nimi
Z całych sił próbuję pozbyć się kagańca
I wyć ze szczęścia
Potem ruszyć swoją drogą
W galaktyce marzeń, trzymając kometę Za ogon

Nie wiem dlaczego my
Dlaczego ja dostałem złoty los przeznaczenia
I mógłbym być gdziekolwiek
Ale wole być tu
Razem z wilkami wyjąć dumnie do nieba

Wilcze zwyczaje
Długie podróże w samotność
Bo wszystko jest lepsze od gapienia się w okno
Kiedy świadkiem jest czas
Co tryumfalnie się śmieje z nas
I cierpliwie się przygląda jak dziczeje
Zatem uciekam
Stworzyłem się tu po coś innego
Kiedy mózg pomysłami przecieka
I głodne jest tego to
To nie ma barier, barterów, łapówek
Kiedy to się pojawia uciekam jak Struś z kreskówek
Przed sobą
Kusi by łapę sobie odgryźć
Wystawić się na strzał
I świadomości się pozbyć
Pamięć nas zmienia, zakłada łańcuch strachu
Bezsilność jak
Jak w śnie który zrywasz z przerażenia
Wolność pociągający stan
Lubię smak, trans
Niemal narkotyczny stan uniesienia
Gdy mieszkasz pod niebem to gwiazdy są domem
I cała reszta nie ma żadnego znaczenia

Nie wiem dlaczego my
Dlaczego ja dostałem złoty los przeznaczenia
I mógłbym być gdziekolwiek
Ale wole być tu
Razem z wilkami wyjąć dumnie do nieba